

981216-3

Mezi myšlenkou myslící (aktem myšlení) a myšlenkou myšlenou (předmětem myšlení) není ovšem žádný jednoduchý vztah. Akty myšlení nejsou nikdy izolované, ale mají výraznější a důležitější i méně výrazné a méně důležité souvislosti s myšlenkovými akty jinými, ať už aktuálně uskutečňovanými nebo jen potenciálními. Právě proto nelze zůstat pouze u myšlenkových „předmětů“ resp. „předmětností“, nýbrž je třeba analyzovat samotné pojmové struktury (které jsou záležitostí myšlenkových aktů) v jejich ať cílené, ať třeba vůbec neuvědomované vztaženosti k oblasti „myšleného“. Jinak řečeno, myšlenkové akty se vztahují ke svému předmětnému „světu“ nejenom svými pojmovými intencemi, ale také jakousi odlišnou intencionalitou širších kontextů, jako jsou myšlenkové postupy, metody, taktiky a ovšem i strategie. Vztahy mezi pojmy a intencionálními předměty nejsou jediným typem myšlenkové intencionality, ale jenom tím nejnápadnějším, na nějž se tradičně nejvíc soustředujeme. Myšlenkové postupy však nespádají šmahem do oblasti psychologie a jejího posuzování, a proto soustředění na ně nemůže být poprávu podezíráno z psychologizování.

(Písek, 981216-3.)